

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputatio || excellentium. D. doctoru[m] Iohannis Eccij &
|| Andre[a]e Carolostadij q[uae] cepta est Lipsi[a]e ||
XXVII. Iunij. An. M.D.XIX.**

**Eck, Johannes
Karlstadt, Andreas
[Erfurt], 1519**

VD16 E 320

Carolosta: co[n]doluit de effetis argume[n]tis Ecckij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-32477

Non aut̄ ego ait sed gratia dei meū potuit dicere q̄ me sed q̄ insinus erat mas-
luit dicere meū presumens se non esse ministru perfectum sed et opantis quos
dāmodo sortū p̄ cōsensū nihil hīs verbis expressius qđ aduersarii solū p̄tincere
deberet cum. s. Bern: apostolū hīs verbis se sortū opationis non solū ministru
fateatur. P̄tererea gratia et liberū arbitriū nō ē causam totalem operis mes-
titiorū idem Bern: in eadē colūna locupletissime affirmat. Cui⁹ ego sequuntur
sententia non tribuo opus meritū p̄tīm a gratia p̄tīm a libero arbitriū verba
Bernhardi sunt ista. Sic aut̄ ista cū libero arbitrio opatur ut tñ illud in p̄fo-
nuentia in ceteris comitēt. Ad hoc vt̄c̄g p̄uenies ut iam sibi cooperetur ita tñ
qđ a sola gratia ceptū est pariter ab vt̄c̄g perficiatur ut mixtum nō signatim
Simil non vicissim p̄ singulos p̄fecrū opentur. Dic sancti pater non modo
causalitatē vñ actuitatē liberti arbitriū sed et modum eius exponit.

Quarto clariss: Doctor voluit ex me scire an deberet ex me exspectare respō-
sionem ad inducenda p̄ dissipationē suam contra me in hac materia cui assensum
prebut Nam ob hoc tñ iter arripul̄ atq̄ pluribus ipse induxit p̄ter necessita-
tem iudicent me p̄tiores an oīm ordinū et seculares theologi a quadrangularis
annis ita sint abiiciendi quali Christus qui pollicitus est se mansurū nobisc̄
vñq̄ ad consummationē seculi sponsam suam dereliquerit. Nec ego qui rem tam
ago theologica Aristotele suscipio defendendū hoc vñ scio p̄ phōr et p̄ phān-
tūm solatio Aristotelē a summis et doctissimis viris cōmendatū quoꝝ tam spes
etatu est iudicium. tam candida laus. ut a nullo reprobari possit. Ut Ciceronem
Quintillanū Platonē et reliquos facile afferre possem. sed ut p̄fabor rem tam
ago theologica phiam hoc loco non defensurus

Carolosta: cōdoluit de effetis argumentis Ecclisij.

Scire sanctā scripturā non est multas auctoritates memo iste recitare sed
spiritū introclusum in lītis et dīm nostrū Christū querere et gustare. Insuper
auctoritates ex intentiōe scribentū proferre. Ob id frustra obstrept̄ egregius
dīs Doctor q̄ p̄meditata lectione ad dissipationē venerim.

Ad auctoritatē quā dīs Doctor induxit ex Augustino videlicet q̄ Augustin⁹
non destruit lib: arbitriū facultatē. dico q̄ gratia facit opari liberum arbitriū nec
fuit dubium apud me.

Secundo Ambro: de vocatiōe oīm gentilū clarus est q̄ lib: arb: recipit acti-
onem suam a gratia. ad auctoritatē Vlero: aduersus Pelagia: dico q̄ Vlero:
idem diffuse probat. ac Augustin⁹ li. 3. hypo: culus auctoritatem induxit q̄
gratia habet se ad libe: arbitriū sicut sessio: ad equum. Respondeo q̄ dīs Doctor
obtutus lūminib⁹ legit Augustin⁹ et citat cōtra mentē augustini Verba ang:
sunt hec. Et impoſuit illū in lūmentū suū in adiutoriis videlicet gracie incarna-
tionis sue q̄ sicut scriptū est hic peccata nostra portauit hec Augusti: Est ergo
malor similitudo q̄ liberarbiti: habet se ad gratiā sicut infirmus vulneratus ad
Iumentū in quo portatur. Karo: dixit Scotum sic Augustinū inducere.

Auctoritas Cipriani nō p̄cludit p̄ actuitatē spēcialē libe: arbitriū: sed sunt aliae
auctoritates eiusdem Cipriani que manifeste dicunt q̄ Christus operatur omnia
bona opera in libero arbitrio.

Quod dīs Doctor concedit libe: arbitriū: Non habere spēcialē actuitatē in
bonis oībus libenter assumim⁹ cū gratiā actione et misramur q̄ in ecclē
confici. in eadem hoīa sibi tam egregie dissidet et repugnat. Sed non caret
iustitiae quin alter senserit q̄ inducit auctoritates quibus probare conat q̄
libe: arbitriū habeat talēm actuitatēm. placet etiam auctoritas Jacobī dicens
Omnedonum optimum desursum descendit.

Ad auctoritatē Bernhardi cum dicit ad hoc vt̄c̄g p̄uenies ut iam sibi des-
in ceps cooperet ita tñ quod a sola gratia ceptū est pariter ab vt̄c̄g perficitur
ut mixtum non singularitatem simul nō vt̄c̄g p̄ singulos p̄fecrū opentur non

Hoc esset pa-
tine receptie
solum

pro ostenta
tōe memoriæ

Ibi p̄cepit
Karo: alias
cōdictatus.

Et legit An-
gustini vba

Cōtra teicū

Nota

Male nobis
qui q̄tinus
gloriā cū de
bet q̄rere ve
ritatē theolo

Karol: dicit
Aristo: nihil
concludere in
vac factate

Pto tercio

Pto quarto

Pto quinto

partim gratia p̄tēm lib:arb: sed totū singula ope in diuiduo pagunt.
¶ Sequit̄ p̄tinatio vel declaratio Bern. Tōrū qđe hoc. i.lib:ar: totū sc̄ op̄
bonum. Illa v̄d̄elicet gratia facit. Sed vt totū in illo. i.lib:aro: sic totū ex
illa sc̄ gratia fit. Est ergo sensus q̄ gratia opatur bona ope in liber:arb: et ita
gratia habet actitutē bonoū operū. Liberū aut̄ Arbitrii: habet susceptionē
hoc est qđ idē Bernhard: dicit colū: i.eodem libro de gratia et li:ar: Opus hoc
sine duob⁹ effid non potest uno a quo sit. Altero cui vel in quo sit. E:go bona
opera potius efficiunt in lib:arb: q̄ sicut actitutē arbitrii. Nam Bernhard:
cōtinuo subiicit dicens Deus auctor est salutis: liberū arb: tanti capax: Rora
verbū tñi qđ solam capacitatē cōcedit et actitutē negat. sequit̄ in Berninē
dare illam sc̄ salutem nisi deus nec capere valer nisi liber:arb: Bursus sequit̄
q̄ libe:arb: magis recipit bona ope q̄ efficit. Immo non facit bona ope.
¶ Bernhard⁹ tres creaturas cōmemorat q̄ quas deus opatur salutē v̄d̄elicet
per creaturā sine ipsa. Aliq̄ p̄ creaturā contra ipsam. Aliq̄ p̄ creaturā cū ipsa
p̄ irrationalē creaturā opatur sine ipsa. q̄ non queat intellectu carens esse vel
conscia. p̄ demones et malos opatur quādōq̄ salutē contra ipsos. per bonos
aut̄ opatur ita vt deus cū eis operetur. Quid qđ deus vult er agit pariter et vos
hunc. Quid est voluntate cōsentit̄ opus omnino quod p̄ eos deus explicat ipsis
cōmunicat. vnde Paul⁹. Nō aut̄ ego ait sed gratia dei mecum potuit dicere p̄
me sed q̄ minus erat malum dicer meū. Prelūmens se non solum operis esse
ministrū per effectū sed et operantis quodāmodo lotū p̄ p̄sonū. Nō est sensus
Bernhardi q̄ libe:arb: habeat actitutē aliquam in bono ope. q̄ deus vel
ipsa gratia non faciat sed est sensus q̄ gratia dei in sp̄rat voluntat̄ bonū p̄sonū
cōlens creaturā v̄d̄elicet q̄ p̄ irrationalē creaturas vel in imitos malos opat̄.

Contra Eckius.

¶ Quāuis non possum non fateri paruitate doctrine mee quā clarissi: Doctor:
aspnatur tñi cum bona ventia vt eruditio: euādā repllico cōtra solutiones datas
Nam q̄ Augustinū inducit gratia facere opari libe:arb: p̄ hoc fatur p̄p̄los
tum. Et ipso enim q̄ gratia facit operari libe:arb: ; gratie operatio non est
frustratoria. quare et libe:arb: aliquid operabitur.

¶ Nec Ambro: sententia fatis suo suffragat istituto esto li:ar: actionē recipiat
a gratia. illatio tñi est nulla liber:arb: ob id non agere cū non modo liber:arb:
sed et alle creature actionē recipientia deo. vt veritimum sit illud prima causa nō
agenti nulla causa posterior: agit agnus calefaciēti facultatē recipit a creato
re. sed adhuc calefacit.

¶ Quod vero o:natissim⁹ dñs d. dicit me obtutis lumenib: Augustinus p̄fisse
optarem ego vt tam acute videret quēadmodū ego. At locū non citatu: Doc
tor: p̄ se assūmūtūtū p̄ se relinq̄. Agit em̄ Augustin. l. p̄ me citato l. 34
Zipo: cōtra Pela:ifa. m. Decet namq̄ arbitrio compari liber:arb:rum tumero
vñde et dictū est velut tumero factus sum apud te. Grām vero sessori. Quod
symbolū August: non p̄c̄sis verbis sed p̄nūfissime p̄sequit̄ vñq̄ post literā. q.
Hoc p̄pterea ostendo ne vñ eruditissim⁹ doctor: aut quispiā aliis cōncitetur me
solū scholasticos legisse et me scholasticū esse alios vero theologos.

¶ Quod ad Ciprianū r̄sedit amicu: nr̄. a Cipriano sepiissime scriptū Christū
oia bona ope in nobis opari hāc patto: augustinus quā alias sepe vt plus mihi
instat̄t̄ oponat q̄ obīcta dñuat. Nam quid alibi senserit. Cipriani nō cōs
trumento sed eius mente. p̄ lib:arb: facultate in allegato loco sanā esse p̄tendo.

¶ Cōgratulaf̄ spectatis: dñs d. q̄t̄ in sua descenderi sententia et lib:ar: sp̄ales

actionē ad bonū nō dederi salua semp̄ bñanitate sua truncati nostra adduct.

Ita em̄ ingenue fassus sum liber:arb: nō h̄c sp̄alem actionē quā grā nō faciat.

sed grā et li:ar: sūl̄ in diuiduo op̄ bonū p̄fclūt̄ iuxta Bern: aucto: p̄ me inductū